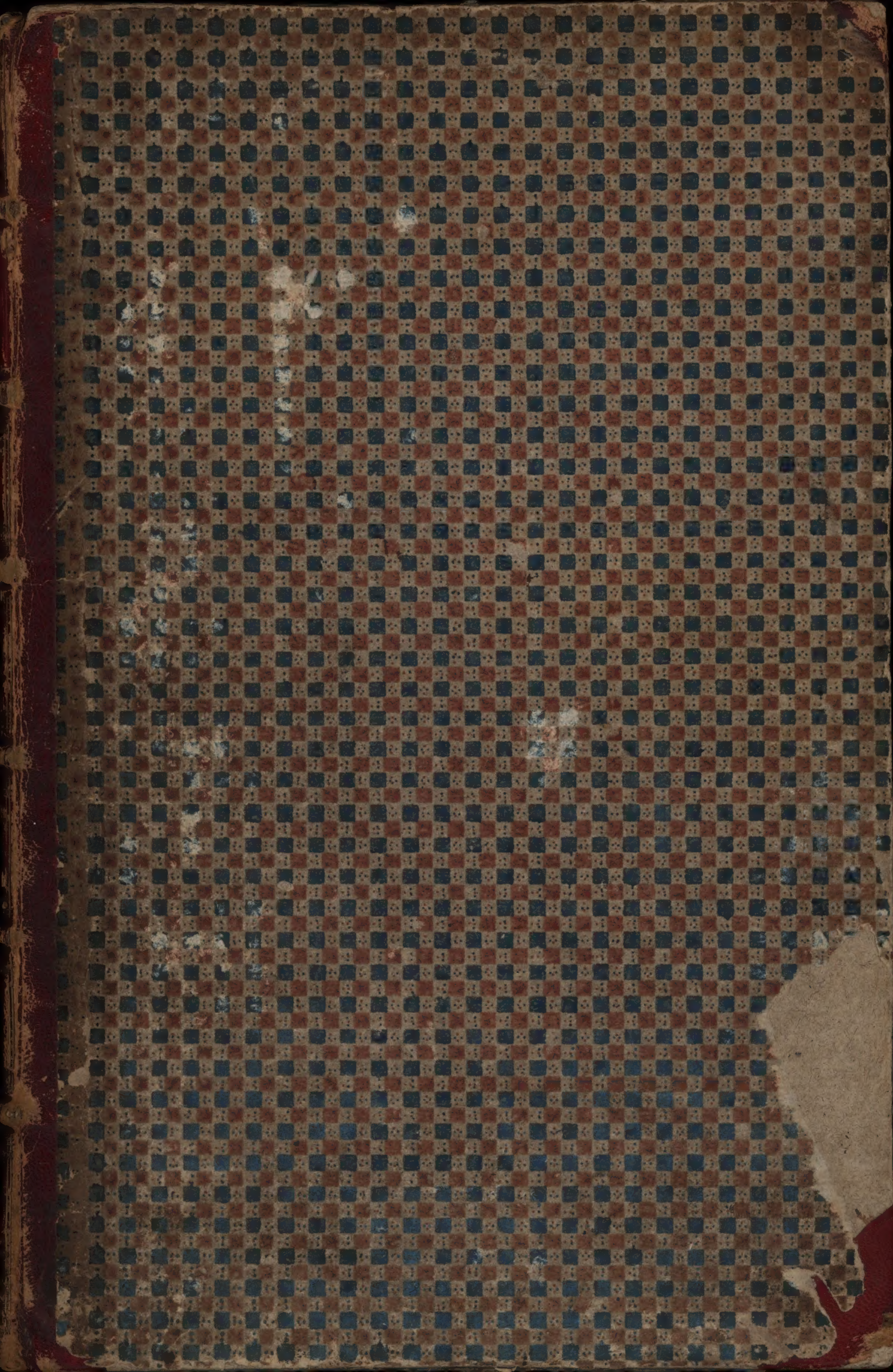

601 **BOISSARD, Janus Jacobus.** PARNASSVS CVM IMAGINIBVS MVSARVM Deorumqz praesidium Hippocrenes. Frankfurt-ad-Main, Impressa autem sumptibus Viduae & filiorum Theodori de Bry, 1601. $700

FIRST EDITION, folio, 10 leaves including the engraved title and portrait and 25 very fine engraved plates all by Io. Theodor de Bry, title within an engraved historiated border, a fine portrait of Boissard.

[*Bound with*]

DE BRY, Io[annes] Theodorus & Io[annes] ISRAEL. ACTA MECHMETI I SARACENORVM PRINCIPIS . . . . II. Vaticinia. [Frankfurt-ad-Main], per Io. Theodorum & Io. Israelem de Bry fraters, 1597.

FIRST EDITION, 2 parts, engraved title and 9 plates, printed dropped title and 8 plates each with printed text beneath, all cut down and mounted, with the fly-leaf to the second work with inscription signed Don Diego tipped in, 2 works in 1 volume, late 18th century half morocco, rubbed, lacks label, inscription on front endpaper B.59 Corbyn Barrow Lancaster 1849.

The fine engravings include Apollo with his harp, Melpomene, Terpsichore, Erata, Calliope, Polyhymnia and Thalia.

Corbyn Barrow
Lancaster
1849

540 —

ΜΟΧΘΕΙΝ
ΑΝΑΓΚΕΙ
ΤΟΥϹ ΘΕ
ΛΟΝΤΑϹ
ΕΥΤΥΧΕΙΝ
ΚΑΛϹΠΑ
ΤΑ
ΚΑΛΛΑ
PARNASSVS
cum imaginibus
MVSARVM
Deorumqz præsidum
HIPPOCRENES
Omnia depicta sunt, & distichis Latinis illus:
trata, per
Janum Jacobum
Boissardum Vesuntinum.
Impressa autem sumptibus Vi:
duæ & filiorum Theodorj de
Bry. Francofurti ad
Moenum. An. 1601.
Io: Theodor de Bry fecit.

Cicero 1. Officiorum.

Cùm ſumus neceſſariis negotiis curiſque vacui, tum auemus aliquid videre, audire, diſcere; cognitionemque rerum aut occultarum, aut admirabilium ad benè beatéque viuendum neceſſariam ducimus.

Idem 3. Quæſt. Tuſc.

Optimus & grauiſsimus quiſque confitetur ſe multa ignorare, & multa ſibi etiam atque etiam eſſe diſcenda.

CLA-

CLARISSIMO GENEROSISSIMOQVE HEROI MARCO CLAVDIO à RYA, MARCHIONI OLIANIS, *Baroni Dicæo, Præfectoq; Vesuntionis & Dolæ* IANVS IACOBVS BOISSARDVS.

PARATVRVS tibi munusculum, quod officij, & obseruantiæ erga te meæ mnemosynon aliquod ad posteritatem produceret, nō potui, Heros clarissime, ex meo musæo conuenientius quicquā seligere, quàm ipsas Musas; per quas olim tibi innotui, fauoremq; illustrium tuorum Parentum visus sum promereri, dum tibi puero Præceptor, & morum formator electus sum. In qua vacatione DEVS meos labores ita promouit, & ex vtriusque voto prouexit, vt me ex eo tempore singulari beneuolentia prosecutus sis, omnem nauans operam, quò me numero tuorum familiarium adscriptum in tua domo retineres: Cumque temporum iniuria, contra animi mei voluntatem, inuitisque tuis Parentibus, ad Mediomatricos migrare cogerer, non desiisti absentem grato affectu prosequi, reditumque in patriam multis promissis solicitare: potuissemque tua præsentia beatus videri, nisi me fata aliò auocassent, ad institutionem illustrium Baronum à Vienna, in quorum domo consenui, absoluturus Metis id quod mihi vitæ superest, ea tranquillitate & pace, quam mihi concedet cœli benignitas, & Diuina prouidentia. Habeo igitur quod Deo optimo maximo gratias agam immortales, qui me tantis cumulauerit beneficiis: deinde tuæ integritati, & candori, quòd mei memoriam tam diu sarctam tectam conseruaueris, daturus omnem operam ne quid in posterum requiri, aut desiderari possit in meo officio, cur ingratus erga te iudicari queam.

At cùm Parnaſſi Deós præſides depictos haberem,ad imitationem antiquarum ſtatuarũ,& iconum,quæ tam Romæ,quàm in aliis Principum, & literatorum hominum Italiæ bibliothecis oſtenduntur,exiſtimaui nõ abs re futurum,ſi eorum effigies,qua fieri poſſet diligentia, & artificio ab archetypis exceptas, in ordinem diſponerem, ac diſtichis Latinis illuſtrarem; tibique Muſarum,& Apollinis amico: literatorumque benefico fautori dedicarem: ratus hoc opuſculum tibi non diſpliciturum,tam propter delectationem, quam in ſe continet, quàm propter auctoris animum tuo nomini perpetua obſeruãtia deuinctum ac deuotum.

In harum imaginum delineatione ſecutus ſum eum ordinem,qui à maiore antiquorum parte, & ab omnibus recentioribus receptus eſt:non tamen neſcius,apud graues Auctores Muſarum nomina, & numerum diuerſum conſtitui. *Muſarum nomina & numerus.* Epicharmus in nuptiis Hebes ſeptem enumerat,Pieri & Pimpleidos Nymphæ filias: Nilum,Tritonem, Aſopum, Heptapolin, Acheloida, Tipoplum,& Rhodiam. Aratus quatuor facit Iouis filij Ætheris,& Pluſiæ Nymphæ filias: quarum hæc recitat nomina Arche, Melote, Thelxinoe,& Aoide. Zetzes tres tantùm ſtatuit Cephiſon, Apollonida,& Boriſthenida. Alij nouem enumerant, Ioue tertio, & Mnemoſyne genitas: quæ ſunt hæ (vt Vergilius, & fere omnes Poëtæ Græci & Latini tradunt) Clio,Melpomene,Thalia, Euterpe,Terpſichore,Erato,Calliope,Vrania,& Polyhymnia. Harum nomina,& imagines hoc libro expreſſimus: Licet eaſdem alij velint habere Parentes Iouem Pierium, & Antiopam: & à Patre Pieridas, & Pierias fuiſſe appellatas. Quidam non à Pierio Ioue, ſed à Pieria regione Macedoniæ,quę eſt inter Axium & Haliacmonem fluuios, vbi illas Mnemoſyne(quæ Memoria interpretatur) peperit, cognomẽ hoc fuiſſe ſortitas aſſerunt. Mnemoſyne Muſarum mater vocata eſt, non ſine ratione: quia Memoriæ beneficio omnes ſcientiæ,& artes liberaliores adquiruntur, & conſeruantur. Neque ſine cauſa Poëtæ voluerũt illas habere Iouem genitorem, nempe Deum ſupremę claſſis,reliquorum Geniorum cœleſtium regem: quia ad vnum ſummum Deum auctorem meritò referri debent omnes bonæ ſcientiæ,cùm ſit fons,& ſcaturigo inexhauſta Diuinæ Sapientiæ; ex qua inuentio bonarum, & liberalium diſciplinarum ad genus humanum demanat: Quarum cognitio ita rapit animos hominum,vt tradit Cicero 5. de Finibus, vt multi neq; valetudinis,neq; rei familiaris habeant rationem: omniaque perpeti ipſa cognitione, & ſcientia captos, & cum maximis

curis, & cum laboribus compensare eam, quam ex discendo capiant voluptatem: Hāc discendi cupiditatem à Deo nostris animis insitam nemo dubitat. Nam cùm bonæ artes virtutum sint rudimenta & incunabula, studiisque ac literis res secundæ ornentur, & aduersæ adiuuentur, ideo idem Cicero non putat vllum fieri posse ciuem egregium, qui bonis disciplinis nō sit eruditus: Et vt idem addit: Præclarum mihi videtur adeptus is, qui qua re homines bestiis præstant, in ea re hominibus ipsis antecellant. Quòd si Deo bonorum omnium liberalissimo datore scientiarum, & literarum cognitio data non esset mortalibus, in miseranda cæcitate viueremus, Iura legesque iacerent, medicina morborum anxietatibus non succurreret, religionis doctrina in superstitiones, & fabulosas nugas degeneraret: deniq; præteritorum sæculorum memoria tenebrarum obscura caligine submersa occuleretur, ac parum à puerili stoliditate differremus: ingenuas didicisse fideliter artes emollit mores, nec sinit esse rudes. Literę posteritatis causa repertæ sunt, vt obliuioni subsidio esse possint: quia exempla omnia iacerent in tenebris, nisi literarum lumen accederet: ac prudentis animus ex præteritorum contemplatione consilia de præsentibus firmat, & de futuris indagatione, & solerti coniectura iudicat: Meritò igitur ingeniosi Poëtæ scientiarum omnium scaturiginem Deum summum faciunt, Musarum Parentem, quæ literarum cognitionem mortalibus impertiunt.

De Musarum appellationibus diuersæ traduntur causæ: Pierides dictæ sunt (vt paulò antea diximus) à Piera regione, in qua natæ sunt: Ex qua se receperunt in Heliconem montem Boeotiæ, propter loci amœnitatem, & ab eo nomē Heliconiadum adeptæ sunt: Vocatæ sunt & Thespiades, à Thespiis vrbe Boeotiæ, finitima Heliconi, & Grissæo sinui imminente, vt testis est Strabo lib. 9. Musæ quoque Aonides vocatæ sunt, ab Aonia regione; quæ fuit pars montana Boeotiæ, vt scribit Stephanus. Cognominatæ sunt & Libethrides, à Libethro monte Macedoniæ: vt ait Lycophron Poëta, vel Magnesiæ secundum Melam: ad cuius radices fluit Pimpla fons limpidissimus, qui Diuis nomen Pimpleidum tribuit: Inter cætera loca Musis sacra, primus honos semper tributus est Parnasso monti Phocidis, Heliconi vicino & æmulo, à quo Parnassides dictæ sunt: ad cuius radices Delphi, vrbs tam decantata, & templū Apollinis oraculis celebre situm fuit: ad eundem Parnassum habitauerūt Hyantes populi, qui sunt Boeoti: Et ab his Hyantides Musæ cognominatæ: Et Castalides à Parnassi

Musarum cognomina.

montis fonte Castalio, cuius aquæ Musis sacræ vim quandam diuinandi habere creditæ sunt: in eas enim conuersam Poëtæ scribunt Castaliam Nympham Acheloi filiam, cuius pudicitiæ dum insidias struxisset Apollo, ac virgo vim insequentis euitare non posset, implorato Deorum auxilio in fontem fatidicum mutata est. Hippocrenides quoq; dictæ sunt Musæ, ab Hippocrene fonte amœnissimo Heliconis: quem ex percussione vngulæ Pegasi equi alati emanasse scribunt antiqui: ab eodē Pegaso Diuæ quoque Pegasides appellatæ sunt.

Pegasi historia. De hoc Pegaso talis vulgata est narratio. Cùm Perseus Iouis & Danaës Acrisij filiæ filius, talaribus, & ense falcato Mercurij, Palladisque scuto adiutus, iter in Africam suscepisset, vt Medusam Phorci & Cethus filiam de medio tolleret, quæ cum duabus sororibus Euryale & Sthenone Gorgonas insulas Oceani Æthiopici incolebat, visu & aspectu noxio mortalibus infestissima, vt quemcunque intueretur, vel à quocunque conspecta esset, eum subitò in lapidem conuerteret: Et hanc saxificam proprietatem Medusa acceperat ab irata Minerua, propterea quòd vim Neptuni in eius fano passa esset. Hanc igitur adortus Perseus, Palladis Ægidem opponens monstro, vt eius effigiem ęre lucido clypei repercussam sine noxa videre posset, stricto acinace sopitam oppressit, illique vno ictu caput amputauit. Ex interfectæ sanguine iugulis effluente natus est Pegasus, equus celer & generosus, hinnitu acuto latè omnia complens, ex cuius lateribus alæ statim emerserunt, & his fultus, tanquam firmo remigio, aërem mirabili tranabat agilitate. Tum Perseus voce blanda compellens equum nouum, illumq; manu demulcens, & iubas molliter contrectans, cicurem & mansuetum reddidit, atque in eius tergum conscendit. Hoc vectus, & in altum eleuatus, Æthiopiam via celeri traiecit: Et Andromedam Cephei regis Æthiopum & Cassiopææ filiam monstro marino expositam, strictisque catenis scopulo alligatam liberauit, & cum ea in Seriphum insulam maris Ægæi felici reditu remeauit: vbi Acrisium auum incognitum disci ictu imprudens occidit. At Pegasus in Heliconem volauit, vbi vngula rupem feriens sitibundus, saxum aperuit, ex quo fons vberrimus & limpidissimus repente exsiliit. Hunc Musæ montis Deæ sibi sacrum esse voluerunt, & Hippocrenen, hoc est, equi fontem, vocauerunt. Pauloque post idem Pegasus alarum beneficio longè lateque per Græciam vagabundus volans, dum

biberet

biberet ex Pirene fonte Corinthio, Neptuni monitu captus est ab Hipponomo, siue Bellerophonte Glauci regis Ephiræ filio, Præti regis Argiuorum suasu expeditionem in Lyciam parante, ad superandam Chimæram monstrum flammiuomum; cuius caput & pectus erat leoninum, corpus caprinum, & cauda squamosi draconis, sinuosique serpentis horrenda. Hanc postquam Bellerophontes interemisset, & virtutis præmium Ariobantis, vel vt alij efferunt, Iobatis Lyciorum regis filiam sororem Sthenoboeæ (quam Prætus vxorem duxerat) accepisset coniugem, rerum felici successu elatus, statuit Pegaso vectus in cœlum conscendere, & cum superis gloriosus conuersari: Iupiter verò iuuenis temerariam audaciam non ferens, immisit œstrum, quo Pegasus acriter vexatus, huc & illuc contorquens latera sessorem excussit, illumque in Aleium Lyciæ campum præcipitem dedit, vbi ex casu, cruribus fractis, totoque corpore grauiter contuso, miserabiliter expirauit. Alij volunt ex hac ruina illum non fuisse mortuum, sed luxatis coxarum iuncturis, & fractis cruribus postea deformi claudicatione ambulasse, pœnasque superbiæ dedisse contemptum suis popularibus, maximè vxori, & Sthenoboeæ, quæ illum perditè oderat, propter denegatum concubitum, quem procaciter expetiuerat. At Pegasus iter cœptum prosequens, in cœlum peruenit, vbi à Ioue, superis annuentibus, inter sidera repositus est: vbi Arcticum circulum spectat, æstiuo orbi pedibus innitens, & ceruice manum dextram Aquarij sustinens, Delphinumque ore extremo tangens. Hæc historia fabulosa sit licet, non desinit tamen aliquid veritatis in se continere: quæ tamen ad Cadmum referenda est.

Historia Cadmi.

Iupiter Asterius Saturni Apteritæ Cretensium Regis filius, in taurum mutatus rapuit Europam, & in Cretam asportauit. Agenor Rex Phœnicum eius pater, filiæ raptu vehementi dolore perculsus, consilij incertus, cum filiis deliberauit, quid in hac re statuendum esset: Habebat enim filios Principes generosos, & qui iniuriam illatam familiæ ferebant ægerrimè, Phœnicem, Labdacum, Cilicem, Polydorum & Cadmum; & filiam Taygetam Europæ sororem. Inter filios Cadmum iuniorem natu elegit Agenor, cui negotium, datum est perquirendæ sororis terra marique, ea conditione, vt non nisi ea inuenta ad patrem reuerteretur. Ille classe instructa, sociis nauigationis fidelibus acceptis Sidone soluens, omnes insulas maris

Mediter-

Mediterranei luſtrauit, & quotquot continenti littorales adiacerent vrbes: ſed poſtquam longa, diligentique indagatione loca infinita ſine profectu petiuiſſet, neque Europam ſororem vſpiam inueniret, mandatorum Patris memor, in patriam cùm non auderet reuerti, in Græciam, poſt longos terra mariq; labores emenſos, peruenit, Boeotiamque (quæ tunc Aonia dicebatur) occupauit, & Thebas non procul à monte Parnaſſo condidit, regionem verò à boue, quam Apollo illi oſtenderat, Boeotiam vocauit: Ouid. 3. Meta. cumque loca omnia cum ſociis diligenter perluſtraret, & ſyluas, montes, locorumq; ſitus curioſè perquireret, equo vectus in Heliconem conſcendit, vbi fontem equi hinnitu, dum ſiti premeretur, primus inuenit, & ex eo cũ ſociis largiter, & ſumma voluptate bibit: vnde fons ille Cabalinus, & Hippocrene, cognominatus eſt: Et hunc Cadmus Muſis loci præſidibus conſecrauit. Muſarum enim Numina deuotè ſemper coluerat, cùm doctus eſſet, & ſcientiarum liberalium cognitionem ex Phoenicia in Græciam attulerat: Boeotoſque literarum ignaros artem legendi, & ſcribendi docuerat. Aſſerunt enim antiqui ſcriptores omnes, Cadmum Græcis oſtendiſſe ſedecim has literas α, β, γ, δ, ε, κ, ι, λ, μ, ν, ο, π, ρ, σ, τ, & υ, quibus Palamedes Nauplij regis Euboëæ filius, belli Troiani tempore, quatuor adiunxit ξ, θ, φ, χ. Et Pythagoras Samius Mneſarchi filius addidit ζ, γ, ω. Non eſt igitur mirum ſi tanti beneficij auctorem Cadmum Græci Muſis amicum cenſuerint, & à fonte Cabalino, ab eo primùm inuento, Hippocrenidas nominari voluerint.

Muſæ alia cognomina habuerunt à locis vbi colebantur, vel à Poëtis inſignibus qui Priſcorum monumentis decantati ſunt, vt Sicelides à Theocrito Syracuſano Praxagoræ, ſiue Symmachi & Philinæ filio, tempore Ptolomæi Lagi inter Siculos celeberrimo Poëta. Dictæ ſunt quoq; Aſcrææ ab Heſiodo Aſcræo: Et Colophoniæ ab Homero: Et Andinæ à Vergilio, qui Andibus Mantuanorum vico natus erat. Et Ardalides ab Ardalo Troezeniorũ conditore, qui Muſarum auditor, ab iis fiſtulam, & artem canendi didicerat: ideo Deabus aram religione venerandam Troezenę ſtatuerat, vbi illis ſacra quotannis. Et Somno Muſarũ amico fiebant: vt teſtatur Pauſanias, & Coelius Rhodiginus lib. 27. cap. 16.

Hæc ſunt quæ obiter tractare viſum eſt de Muſarum parentibus, numero, & cognominibus: quæ lectu non iniucunda fore, & ad imaginum noſtrarum illuſtrationem pertinere iudicaui: data opera multa omittens, quæ ad hoc argumentum ſpectant,

ſed

ſed ea ex auctoribus petenda ſunt: nos hic breuitati in primis ſtudemus.

M. Terentius Varro, qui Muſas tantùm tres facit, per Muſas nihil aliud intelligi aſſerit, præterquam abſolutam, & perfectam artem Muſices: quæ conſiſtit Harmonia, Numeris, & Verbo. Primamque Muſarum ait naſci ex agitatione aëris, ex qua generantur ſoni. Secundam ex aquæ motu. Tertiam, quæ terreſtris eſt, ex voce ſola. Hoc modo Harmonia ad Aërẽ, Numerus ſiue Rhythmus ad mare refertur, quod ſuos non excedit limites à Deo conditore ordinatos, ſed ad compoſitionem fluxus & refluxus alternatim, ſecundum Lunæ incrementum, vel defectum progreditur. Verbum verò, quod dicitur λόγος, ad terram refertur, quæ grauis eſt: Eſt & verbum, propter accentus verſuum, lentum ac tardum. *Quid per Muſas intelligendum.*

Harmoniæ igitur proprij ſunt ſoni: Numeris, ſiue Rhythmo, ſaltatio: Verbo autem carmina, & omnis ars Poetica. Sed aliquando Harmonia cum Numeris miſcetur, vt accidit in lyra, tibiis, & cornibus muſicis. Nõnunquam Harmonia, Numeri & Verbum ſimul coniuncta ſunt, vt fit in Tragœdia, Comœdia, & Poëmate Dithyrambico, atque in tonis muſicis, quos Græci νόμυς vocant: qui cantantur ad citharæ, teſtudinis, & lyræ harmoniam. Tunc muſica numeris omnibus abſoluta, & perfecta cenſetur.

Hæc conſiderantur allegoricè in nouem Muſis. Ex quibus Vrania præſidet ſoli Harmoniæ. Hanc Poëtæ dicunt inueniſſe, & docuiſſe omnem motum cœleſtium orbium, qui admiranda, & ineffabili circunuoluuntur, & rotantur harmonia, ordine perfectiſſimo, & immutabili: Polyhymnia præeſt Numeris, inuentrix Rhetorices, & Hiſtrionicæ, quæ Numeris conſtant, compoſitis menſuratiſq; geſtibus. Calliope & Clio ſub ſua poteſtate habent verbum: Nam hæc Hiſtoriam & Diuinationem, illa verſus Heroicos excogitaſſe traditur. Euterpe & Terpſichore præſidẽt Harmoniæ, & Rhythmo: illa enim fiſtulã ſeptemplicem, hæc citharam inueniſſe perhibetur. Melpomene, Thalia, & Erato Harmoniæ, Numeris & Verbo præſunt. Prima namq; Tragœdiam, Secunda Comœdiam, Tertia teſtudinem & barbiton dedit, quibus etiam adiunxit vocem. *Muſarum proprietates.*

De Muſis in genere & ſpeciatim plura leguntur in libro de Genealogia, & imaginibus Deorum, quem dedicaui illuſtriſſimo Principi Ioanni Comiti Palatino Rheni, Duci Bauariæ & Biponti;

** qui

qui aheneis typis Norimbergæ ſculptus, prælis Bipontinis excuditur.

Apollo. Apollinem & Mineruam Muſis adiunxi, quòd vterque diſciplinis liberalibus, & ſcientię bonarum literarum præſideat: maximè Apollo, qui carminis, & muſices inuentor ſemper iudicatus eſt, & ideo Poëtæ omnes eius numen ſibi præcipuis honoribus ſemper colendum elegerunt: Medicinæ vſum primus oſtendiſſe mortalibus, herbarumque potentiam creditus eſt, ideo diuinitatem meruiſſe. Marſyam Satyrum, vel tibicinem ex Celeni oppido Phrygiæ natum, à quo laceſſitus fuerat tibiæ cantu, victum excoriauit. Apollini triplex poteſtas tribuitur, vt Sol in cœlo dicatur, Liber Pater in terris, & Apollo apud inferos. Ideo ſimulacro illius tria adpingebantur, barbitus, clypeus, & ſagittæ. Illi, quoque perpetua iuuentus adſcribitur, facies læta, imberbes genæ à Poëtis finguntur. Nomius vocatus eſt ab Arcadibus, quibus leges & viuendi modum ad omnem virtutem accommodatum præſcripſit: Et cùm diuerſis in mundi regionibus diuinis coleretur honoribus, à quibus diuerſa ſortitus eſt cognomina, vt Clarius, Delius, Patareus, Colophonius, Thermius, Verticallis, Parrhaſius, Pythæus, Smyntheus, Agyæus, Alexicacus, Boidromius, Carneus, Compitalis, Epicurius, Iſmenius, Diradiotes; Parcarum ductor, Muſarum dux & præſes, & alia plurima, de quibus multa Pauſanias: inter cætera eius cognomina, Delphicus vocatus eſt, à Delphis oppido Boeotiæ, vbi templum habuit reſponſis fatidicis, & oraculis diuinis toto orbe terrarum celeberrimum, conditum ſub radicibus montis Parnaſſi hiatu terræ, & rupibus impendentibus religioſo metu, & numinis cultu celebre. de quibus omnibus Plinius diuerſis in locis miranda tractat. quem lector, ſimul & Pauſaniam, conſulere poterit: vt diſcat Apollinis contentionem cum Hercule de ſacro tripode, ſacrificiis, templis, oraculis, ſpecu, & aliis eiuſmodi proprietatibus, quæ illi tribuuntur.

Pallas. Palladem quoque Muſis comitem, ac ſociam non ſine ratione finxerunt antiqui, vtpote quæ ſapientiæ, & omnium, bonarum artium ſit Dea, creditaque ſit è cerebro Iouis nata, cùm ex vxore Iunone prolem nondum ſuſcepiſſet, & ea ſine viri congreſſu Mulciberum concepiſſet: Iupiter viciſſim ſibi cerebrum percuſſit, ex eo ictu proſiliit Pallas: hoc commento Poëtæ ſignificarunt, rerum & ſciẽtiarum bonarum cognitionem humani non

eſſe in-

esse ingenij, sed prouenire ex diuina scaturigine sapientiæ, ex qua mortales hauriunt quicquid perfectionis eorum animi capere possunt. Ea quoque panificij prima inuentrix, texturæ, aulæorum, & lini: ex quo pepla & telam confici posse ostendit. inuenit & artem exprimendi olei ex oliuis, non solùm ad deorum sacrificia, sed etiam ad vsum domesticum. Dicitur & militarem artem docuisse, machinas bellicas ad deiiciendos muros excogitasse: rotas curribus adaptasse: cassidem, loricam, & hastam excogitasse: ideo Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν hoc est à vibrando dicta est, & Minerua à minando: Galeata, paludata, & hastata pingitur, tenens Ægidem scutum, quod à patre Ioue acceperat, tectum corio capræ Amaltheæ, à qua infans nutritus erat. Illi noctua additur, & nonnunquam draco, vt iis signis denotetur, homines studiis deditos, siue militiæ, siue bonarum disciplinarum, debere vigiles esse: Et in perquirendis scientiarum thesauris requiri solertiam, & assiduum laborem: ideo probè dictum est à Poëta: Non iacet in molli veneranda scientia lecto: illa sed assiduo parta labore venit.

De Hercule potest alia reddi ratio, qui non fuit vsque adeo literis cultus, vt cum Musis & Apolline cōponi mereatur. Prisca tamen antiquitas Herculem Μουσαγέτην coluit, & illi templa, aras, & sacrificia, diuinosque honores instituit: Habuit delubrum Romæ in Circo Maximo, vt tradit Liuius lib. 33. Et Plinius lib. 35. cap. 10. à M. Fuluio Nobiliore dicatum: in quod Musarum signa transtulit, ex Ambracia vrbe Thesprotiæ Epiri, quæ fuerat Pyrrhi regia: Et hoc templum vetustate collapsum restitutum fuisse à M. Philippo Augusti vitrico scribit Suetonius in vita Augusti. Historiæ tradunt, Herculem Lino Apollinis & Terpsichores filio in disciplinam fuisse traditum, vt à Præceptore doctissimo institueretur cum Thamyra Thrace, & Orpheo Phœbi & Calliopes filio: dumque rusticus caneret Hercules, nempe ad musicam ineptus, derideretur que à Magistro, ira percitus, citharam violenter in caput eius impegit, & eum peremit. Nihilo tamen minus Musis gratus, & amicus fuisse creditus est: tum quod illis amplam scribendi materiam præbuerit; tum quòd sub protectione Dei fortissimi tranquilla degant quiete. Cui accedit, quòd deuicto Acheloo in taurum mutato, cornu eius capiti auulsum detraxit, idque fructuum omnis generis abundantia plenum dono dedit Copiæ Deæ comiti Fortunæ. Sed postea dato cornu capellæ Amaltheæ, Achelous suum recepit: Et Hercules hoc capellæ cor- **Hercules.**

nu floribus & fructibus repletum Musis sacrauit.

Bacchus. Cur Bacchus Musis societur, aliam causam reddunt. Deus enim hic Parnassi bicipitis iugum sacrum habuit, quod Hyampæum vocabatur: in quo Bacchi ara fuit erecta, & ea montis pars vites habuit, quæ producebant vina generosissima. Aliud iugum Thithorea dictum Musis & Apollini sacrum fuit, in quo rupes maiestate Numinis, & situ horrendo spectantibus nescio quem Deorum metum, & venerandam religionem ferebat, cum ex ea parte vndique præceps esset, & ad scopulorum radices templum esset Apollini Delphico dicatum, hiatusque terræ profundus delubro vicinus; cui tripes aheneus sacer adplicabatur: in eo Phœbas Dei sacerdos sedere erat solita, Deumque visceribus excipere: quo afflata, & enthusiasmo correpta sciscitantibus oracula diuina carmine reddebat. Duo igitur hæc Parnassi cacumina, Musis & Baccho sacra fuerunt: ideo Bacchum Musarum comitem vocauerunt, quòd eundem montem simul coleret, quodque lętitię dator esset, & libertatis assertor. Præcipui autem Poëtæ vino dediti fuisse perhibentur. Vini vinosus Homerus: Et Ennius ipse Pater nunquam nisi potus ad arma prosiliit. Cornelius Gallus Licoridem suam nunquam doctius celebrauit, quàm mero satur. Anacreon in vini laudes propensior, dulcedine tam suauis liquoris captus, molles & comptos versus modulatus est. Ita quoque de aliis Poëtis dicendum est, qui ex vini potu sacro quasi furore correpti, laudes Deorum suauius decantauerunt, maximè Bacchi Dithyrambi: à quo Poëtæ Dithyrambici nomen obtinuerunt; qui verbis compositis, nodosis, implicitis, tumentibusq; vtebantur, ad maiestatem Numinis cohonestandam. Et hi quoq; Amphianactes dicti sunt; quòd eorum poëmata sæpius hoc Exordium haberent, ἀμφί μοι ἄναξ. Lege de iis Cœl.Rhod.lib.7.cap.5.

Hi sunt Dii Præsides Parnassi, Musarumque socij, & tutores: quorum Numine omnes Poëtæ tam Græci quàm Latini, antiqui ac recentiores agi se volunt: vt inquit Ouidius. Est Deus in nobis, agitante calescimus illo: nempe Musarum & Apollinis diuinitate afflatos hominum animos, poëtica vaticinia fundere, concinnata ad numeros, & ordine admirando composita. Sed vt fabulæ antiquæ explodantur, & relinquamus priscorum sæculorum nugas ridiculas, & absurdas opiniones de pluralitate deorum, inter quos totius mundi gubernationem, & imperium partiti sunt homines insani, & dæmonum præstigiis delusi idololatræ, cer-

træ, certum est Poëtices cognitionem esse Dei summi singulare beneficium. Neque si multa carminibus promulgata sunt amatoria, lasciua, turpia, & adulatoria, id vitio Poëseos fieri dicendum est; sed Poëtarum socordia, impudentia, & lasciuia; qui sacrosanctam Poësim ad vnum Deum pertinentem (nam suas laudes carminibus, hymnis, & Psalmis decantari voluit) ad encomia hominum plerumque malorum, per assentationem transtulerunt; deinde ad impudicos amores, nugas ludicras, & libidinosos iocos imprudenter conuerterunt, vt Principibus vitiosis, & deprauatis mortalibus placerent, ostentationique suorum ingeniorum seruirent. Ita videmus nihil esse tam sanctum, tam laudabile, quod non possit in abusum conuerti, & temerari impudentia, & malitia profanorum hominum; cùm tamen Poësis per se pia, sancta, & laudabilis existat.

Atque vt paruus hic tractatus illustrior, & auctior reddatur, addidi Deorum imaginibus aliquot effigies Poëtarum Græcorum & Latinorum, qui in Poëtica celebres olim vixerunt, & quorum doctissima scripta ab antiquitate ad nostra vsque tempora peruenerunt, singulari Reipublicæ literariæ fructu, & vtilitate. Homeri nempe, Hesiodi, Pindari, Sapphûs, qui Græci fuerunt: Et totidem Latinorum imagines Vergilij, Horatij, Catulli, & Ouidij. Hos ex aliorum multorum numero selegi, quòd summum locū inter primos Poëtas, doctorum omnium iudiciò, occupare meritò semper iudicati sunt; propter singularem Philosophię cognitionem, ac rerum omnium exactam cyclopædiam, tersamq; elegantiam, & politam eloquentiam Græcæ Latinæque linguæ, carminisque facilitatem. Quòd si mihi vita prorogetur, alio libro eorumdem, aliorumque Poëtarum Philosophorumque icones, & vitam publicabo. De his omnibus, vt iudex rerum vsu peritissimus, & in omni eruditione probè versatus, Heros clarissime potes sentētiam reddere, & iudicium ferre, an isti mei labores in publicam lucem venire mereantur. Quod si conatus mei tibi probentur, stimulum mihi addes efficacem ad suscipiendum, quod mihi restat ex meis vigiliis & lucubrationibus, vt sculpantur, ac prælis typographicis subiiciantur. Hinc fit vt non solùm ex officiò tibi hoc opusculum cōsecratum velim, sed quòd eo dignum præter cæteros censeam, ac munusculum hoc tibi non ingratum fore certò sciam: cùm circa cōmunia hæc studia, quicquid temporis à seriorib. negotiis, & Reipublicæ occupationibus vacuum

relinquitur, id totum libentiſſimè meditatione literaria ſedulus impendas. Cumque bonis diſciplinis ab adoleſcentia impenſius fueris inſtitutus, nō deſinis ætate matura, grauiſſimis curis in gubernatione publica, tum militiæ ſtudiis, tum etiā literarum dulci meditatione alternatim delectari, iiſque onera publicæ adminiſtrationis, & politicæ moderationis ſubleuare, & mitigare, vt quod à Cicerone dictum eſt, in te verificetur. « Studia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis « perfugium ac ſolatium præbent: delectant domi, non impediunt « foris; pernoctant, nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Deus optimus maximus longæuam tibi vitam largiatur, cum omni rerum ſecundarum optato euentu, honorum cumulatione, animi corporiſque perpetua ſanitate: vt his literatis deliciis, diu frui liceat, eruditorumque familiaritatem, & amicitiam quàm diutiſſimè conſeruare, & fouere poſſis. Vale.

IANI

IANI ATTINII VERINI IN EFFIGIES PARNASSI ET MVSARVM, à BOISSARDO DEPICTAS.

DESERTAE aruerant Parnaßi in vertice lauri;
Nec norant Clarium Delphica fana deum.
Castaliusq; latex contempto fonte fluebat,
Numine fatidicos, destituente lacus.
Exilium Musis iamdudum indixerat orta
Barbaries studiis non benè fida bonis.
Non tulit hæc animo Boissardus damna quieto:
Nostram, inquit, clades tanta requirit opem.
Protinus ille operi se accingit, & atria purgat
Ruderibus, turpi & squalida tesqua situ.
Auerruncatis rupes iam sacra nitebat
Sentibus; & circum florida stabat humus.
Vndique Daphnææ nemorosa cacumina frondes
Complerant; & erat cultus honore locus.
Mira loquor, sed vera loquor; subitò intremuit mons:
Aoniæ chelyosque increpuere fides.
Et latè ambrosios aër spargebat odores,
Testatus lætas iam rediisse Deas.
Denique cum Musis aderat Pater almus, & vnà
Aurato fulgens docta Minerua sinu.
Et vis Herculea adiutrix, & Præses Apollo
Pimpleæ iungens verba canora lyræ.
Et iuga Hyampæi generosis tecta racemis
Vrgebant plenis feruida præla cadis.
Ecce iterum redeunt Graij Latiique Poëtæ,
Dantque instauratis thura Sabæa sacris.

Sed quid multa? typum Parnaßi hæc pagina totum
Exprimit, & reduces in ſua templa Deas.
Hoc tibi Boiſſardi contingit munere Lector:
Cuius nota ſat eſt ingenioſa manus.

PROSPER VENTIDIVS VMBER, IN IANI IACOBI BOISSARDI EFFIGIEM.

Boiſſardi illius hic forma eſt, quem Sequana vatem
Galla ſuum, & patrius iactat vbique Dubis.
Ille eſt artifici dextra qui antiqua notauit,
Atque eadem luci qui monumenta dedit.
Ille eſt qui Muſis Parnaſſum, & Delphica Phœbo
Delubra, & Pimplæ flumina reſtituit.
Hic faciem cernis, gnauæque opera ardua dextræ:
Scripta animi dotes haud moritura docent.

GENEROSISSIMO CLARISSIMOQVE HEROI, MARCO CLAVDIO à RYA, MARCHIONI OLIANIS, Præfecto Veſuntionis & Dolæ.

I. BOISSARDVS.

Stirpis præcipuum decus Ryanæ
Marce, gloria prima Sequanorum,
Qui priſcos titulos tuorum auorum
Præclari radiis honoris æquas,
Quem Libethrides, & propritim Apollo
Proſequuntur amore, barbitique
Fides Aonij, & lyram dedere:
Boiſſardus tuus ille, qui inſtitutor
Ætate in tenera fuit, tuuſque
Præceptor, memor illius fauoris,
Quo me proſequeris bonus, puſillo
Hoc te munere donat: at nec illo

Condigno

Condigno meritis tuis: Deorum est
Tibi reddere congrua. Hoc lubenter
Confert quod potis est; breues figuras
Nempe Pegasidum nouem Sororum;
Quæ sunt Mnemosynes Iouisque Natæ.
Illis præsidet artium magister
Phœbus, & socia eloquens Minerua:
Est Bacchus comes, Herculesque tutor:
Hos docti venerantur: hos adorant
Omnes Castalij ordinis Poëtæ,
Omnes Philosophi, atque literati.
Isthæc Numina nosti, amasque, & illis
Iure diligeris. Mihi ergo culpæ
Non erit, vitioque, si merenti
Parnassum tibi dedicamus istum,
In quo Gorgonei est latex caballi,
In quo sunt tripodes, sacræque lauri,
In quo tanti habitant Dei Deæque.

CLARIS-

CLARISSIMO PRÆSTANTISSIMOQVE VIRO, LVDOVICO MALARMETO IVRISCONSVLTO, PATRICIO Vesuntino, IANVS IACOBVS BOISSARDVS.

Claræ Patricium Vesuntionis
Decus, gloria ciuium tuorum,
Malarmete, Themis fidele fulcrum:
Quem Libethrides, & propritim Apollo
Prosequuntur amore, Barbitique
Fides Aonij, & lyram dedére:
Boissardus, tuus ille amicus olim,
Ante lustra decem, intimæ & vetustæ
Nostræ amicitiæ memor, pusillo
Hoc te munere donat: at nec illo
Condigno meritis tuis: (deorum est
Illis reddere congrua.) Hoc Sodalis
Confert quod potis est: breues figuras
Nempe Pegasidum nouem Sororum,
Quæ sunt Mnemosynes Iouisque natæ.
Illis præsidet artium Magister
Phœbus: Est socia eloquens Minerua:
Est Bacchus comes, Herculesque tutor.
Hos docti venerantur, hos adorant
Omnes Castalij ordinis Poëtæ,
Omnes Philosophi, atque literati.
Isthæc Numina nostri, amasque, & illis
Iure diligeris. Mihi ergo culpæ
Non erit, vitioque, si merenti
Parnassum tibi dedicamus istum:
In quo Gorgonei est latex caballi;
In quo sunt Tripodes, sacræq; Lauri;
In quo tantæ habitant Dei Deæque.

IN

IN EFFIGIEM IANI IACOBI BOISSARDI VESVNTINI,

Prosper Ventidius Vmber.

BOISSARDI *illius hic forma est, quem Sequana vatem*
GALLA *suum, & patrius iactat vbique Dubis.*

Ille est artifici dextra qui antiqua notauit,
Atq; eadem luci qui monumenta dedit.
Hic faciem cernis, gnauaq; opera ardua dextra:
Scripta animi dotes haud moritura docent.

Fama utraque est quærenda Minerva 1

Nomina doctorum scriptis quæsita virorum
Fama dat æterna posteritate frui.

Iuppiter Deorum Rex &
Musarum Pater.
2
B. f.
Farre Panomphæo precibusque litato Tonanti.
Ille animi dotes auget & ingenij.
I. I. B. in

Mnemoſine Coeli & Terræ filia
Scientiarum inventrix: Et
Muſarum parens.

Mnemoſine dicor: peperi ter trina Sorores
Numina, Pegaſei culta per antra jugi.

Monte sacro hoc resident Divæ Pimpleides: Illis
Præsidet auratâ magnus Apollo Chely.
Cernuus hunc Venerare locum quicunque Poëta
Daphnæâ redimi Vis tibi frunde caput.

Apollo Iovis & Latonæ filius:
Musarum Præses.
Præsideo sacris Aganippidos Hippocrenes.
Et Rhodos & Delos me colit atque Claros
I. I. B in. R B fe

Pallas e cerebro Iouis nata.
Bonarum artium inventrix.

Sum Iouis altioni quondam Dea nata cerebro:
Vnde omnis Sophiæ fons & origo fluit.

Clio docet historias, & Heroum res gestas.

Heroum & regum grandi subuixa cothurno
Castalia Clio publicat acta chelij.

Melpomene Tragoedias scribit.

Sæva Thyestææ referens convivia mensæ
Melpomene Tragicis personat acta modis.

Terpſichore choreis et tripudiis præeſt.

Terpſichore ad numeros agili pede flectitur: eſtque
Ad citharam criſpum docta movere latus.

Enterpe tibiarum inventrix & mathematum.

Dulcisona Enterpe modulatur arundine carmen,
Aoniæ jungens verba canora lyræ.

Erato lyram Excogitavit.
Nuptialia Et saltationes tractat

Plectro Erato fidibusque ignes decantat Amoris,
Quæque juvant Paphiam dulcia furta Deum.

Prisca novis jungens Heroo sæcula versu
Audaci effertur Calliopea pede.

Polyhymnia ſacris hymnis præſidet

Divorum Pſalmis Polyhymnia cantat honores.
Thuricremis ardent dũ ſacra liba focis.

Thalia Comoedias recitat

Plebeios mores recitat juvenumqꝫ furores
Comica lascivis læta Thalia choris.

Vranie docuit Aſtronomiam.

Arcanos coeli motus, fulgentiaq; aſtra
Perſpicua Vranie dexteritate notat.

Hercules Muſagetes.

Muſarum Protector

Materiam ſacris ſcribendi præbeo Muſis:
Sub noſtro quibus eſt numine parta quies.

Io. Iac. boiſsardus inuent. Robert boiſsard ſcalp

Bacchus lætitiæ dator,
Musis amicus.

Sedem in Parnaso Musæ indulsere Lyæo:
Frigida nam condit carmina potor aquæ

Io. Iac boissardus inuent Robert boissard scalp

Homerus. Græcorum Poetarum Princeps.

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Ios, Argos, Athenæ
Certatim civem me asseruêre suum.

Hesiodus. Dij filius Ascræus.

Ascra mihi patria est: Parnassi in vertice sennam
Duxi ubi mî vinxit laurea sacra caput.

Pindarus Daiphanti filius
Thebanus.

Iſthmia deſcripſi, Nemeæa, & Olympia verſu
Et Pythia. Ad mortem maſculus urſit amor

Sappho Scamandronymi filia Mitylenea.

Lesboæ releget qui mollia carmina Sapphûs,
Exclamet: Musis hæc quoque cura fuit.

Andino Vati primam concedite palmam,
Troica Romanâ qui canit arma tubâ.

Q. Horatius Flaccus Venusinus.

Pindarico intumuit quondam si Græcia plectro.
Tu Latiæ fidicen. docte Poeta, Lyræ es.

C. Valerius Catullus. Veronensis. 24

Vergilium merito collaudant moenia Mantûs:
Veronæ decus es, terse Catulle, tuæ.

Pub Ovidius Naso
Pelignus

Augusti imprudens et Mecœnatis amores
Deprendi. hinc longum trudor in exiliam.

I ACTA MECHMETI I SARACENORVM PRINCIPIS.

NATALES, VITAM, VICTORIAS, IMPERIVM ET MORTEM EIVS ominosam complectentia.

GENEALOGIA SVCCESSORUM eiusdem ad modernum usq; Mechmetem III. Ex variis hinc inde Autoribus fide dignis diligenter congesta.

II. VATICINIA.

SEVERI ET LEONIS IN ORIENTE Impp. cum quibusdam aliorum aliis, interitum regni Turcici sub Mechmete hoc III. prædicentia. Gualterus Neale

ICONIBUS ARTIFICIOSE IN are sculptis passim exornata, recens foras data, per Io. Theodorum & Io. Israelem de Bry fratres.

15 97

SACRA Scriptura nobis Genes. 16. cap. refert, famulã Abrahami, Agar nomine dictam, insolentiorem esse factam, cum animaduertisset, ex hero se esse grauidam; adeò quidem

DE MAHOMETICAE SECTAE ORIGINE, *& vnde, vbive venenatum ac deteſtabile ſuum dogma imbiberit.*

MAHOMETICAE SECTAE PVLLVLANtis *& gliſcentis principia.*

Postea cum Heraclius Cæsar suos in Africam misisset, vt tributum debitum colligerent, confestim iis se opponebat Mahometes, vna cum his, quos ad defectionem sollicitauerat, qui non veriti fuerunt intrepidè & impudenter affirmare se tributum nullum Imperatori Romano

daturos. Deinde cum Cæsareanis congressus, palmam & victricia arma reportauit. Rebus ita præclarè gestis cœpit Mahometes cristas erigere, & expeditionem suscepit in Arabiam, Syriam & Mesopotamiam cum vniuerso exercitu, & rerum vbique potitus, finitimis populis suasor & author fuit, vt Romanorum iugum abiicerent, & pristinæ libertati sese restituerent. Cui sententiæ ad vnum omnes astipulabantur.

MAHOMETEM IVSTO DEI IVDICIO ET vltione, morbo comitiali, qui & Herculeus vel Epilepticus vulgò vocatur, correptum fuisse.

QVO PRAETEXTV, QVIBVSVE PRAESTIgiis usus sit Mahometes in legum suarum publicatione.

DE FVNESTISSIMO INTERITV ET MORTE tragica Mahometis. CAP. XI.

VATICINIVM SEVERI, ET LEONIS IMPERATORVM,

IN QVO VIDETVR FINIS Turcarum in præsenti eorum Imperatore,

Vnà cum aliis nonnullis in hac re Vaticiniis.

A DVPLEX *triplex, etenim auis eques crucigerula auis equusq́ rursus corniger.*

B *Maximus, auiumq́ rex solus, hic certè accipiens regnum è meridie, in equo quieuerit cornigero, vno die, sidere diei percensente mediū poli.*

C *Monade duplicis appellationis, sola prima ramentis numerorum postero tempore, vt & bona pars temporis existis, quādo tenebis crucis imaginem mediam, & audax quàm maximè, & celer es, & ad bella promptus. O Byzæ genus, sed ad extremum occasio famæ lucrum faciet.*

A SVLTANVS *Mechemetes, is qui Constantinopolim capturus est.*

B *In locis humidis, & præter spem cades, in te enim initium, & finis cornu est.*

C *Fama vulgatum est, quòd aures habes, & hinnis citra amorem habenarum, id est, laxatis habenis.*

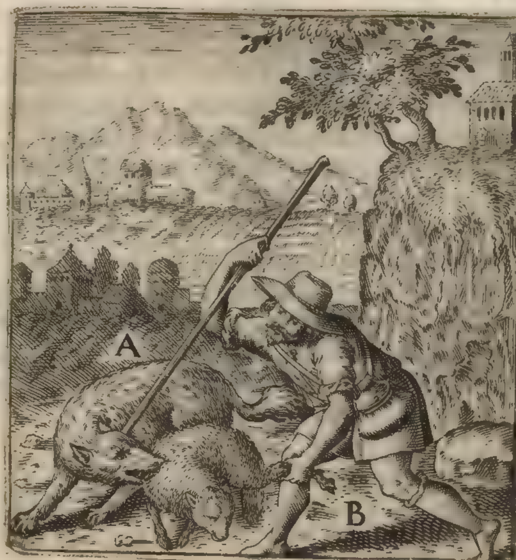
EPIGRAMMATA VNDECIMÆ Figuræ.

A VERSVS *quos Angelus Imperatori dicturus est.*

B *Mortuus aspectu, solutus, norunt multi, quamuis nemo videt, vt somno excitatus continuo sceptra Reginæ quidem occupabit.*

C *Præco inconspicuus ter magnum vociferabitur, abite confestim ad occasus septicollis, inuenietis virum familiarem, meumq; necessarium, ducite hunc in regiam domum.*

EPIGRAMMATA DECIMÆ quartæ Figuræ.

A EN *Lupum qui ouem cupiebat deuorare, pastor occidet & hominem inueniet.*

B *Sic perdet qui occupauit.*

Rev. Adm. pater

Licet jam prope triennio in philosophiae studio
desudaverim ergo tamen non haud immerito quivis ~~iniuriam~~ vel
negligentiae vel ingratitudinis notam a vobis
incurrerem si non saepius scripserim saltem
literis festinandam. Sed quod negant ergo praestabit
tua facilitas et in nos semper propensa amoris
teneritudo quam in me toties tam effuse expressisti
quam quamvis ... perdiderim ... nomen
tal non perdidi non enim tuus sed et constans
amor vestram in parentes quum in ... sanctis proclivis
tuam igitur paternitatem rogitabat etc.

Don Diego

Ad majorem Dei

Deiparaeque

gloriam

(Fly leaf of the Bp. Mechlin)

rsa nut

E

rator ac
elchrum
initus a

BLANK INSERTED TO
ENSURE CORRECT
PAGE POSITION

A SVLTANVS *Pazaites.*
B *Secundus Bos, & finis Arctotrophi, id est, vrsa nutricis, figura ostendat locum & mores.*

A VERSVS *Angeli ad Imperatorem.*
B *Suscipe donum ne cessa senex. Optime Imperator accipiens regnum, perseuera ad finem vsque, & ad regnum pulchrum regnator, caterum ne veritus tempus, nam istud solum diuinitus accipies.*

A SVLTHANVS *Solimanus.*
B *Hic existens quartus ab vrsa cum falce & rosa vir contendens ad messem.*
C *Falcifer trimestre tibi spatium praescribo, ense autem multas primitias euertisti.*
D *Templa idolorum breui tempore erigis, tres ter autem viuens in vita circulos senex Abi in orcum duos linquens superstites.*

